

ת"פ 30789/12/18 - מדינת ישראל נגד גריגורי פרואידזה, איגור פישמן

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 30789-12-18 ישראל נ' פרואידזה(עציר) ואח' 17 אפריל 2019

לפני
המאשימה
כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
1. גריגורי פרואידזה (עציר)
2. איגור פישמן (לא בעניינו)

גזר דין

(נאשם 1)

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בפריצה לבניין שאינו דירה, עבירה לפי סעיף 407(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק); הסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק, וגניבה (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

2. **על פי העובדות באישום הראשון**, בתאריך 8.12.2018 (יום שבת) סמוך לשעה 14:00 התפרצו הנאשמים למסעדת "המקסיקני" בעיר נתיבות, בכך שנכנסו דרך הדלת האחורית שהייתה סגורה אך לא נעולה. במעמד הזה, חיטטו בארונות מטבח המסעדה, משם נכנסו אל פנים המסעדה, פתחו את הקופה, גנבו מתוכה כסף מזומן בסך 1,500 ₪ ועזבו את המקום. בהמשך, באותו היום בשעה 17:30, שבו הנאשמים והתפרצו למסעדה בכך שנכנסו דרך הדלת האחורית אל מטבח המסעדה, גנבו סכיני מטבח ועזבו את המקום.

על פי העובדות באישום השני, בתאריך 4.12.2018 סמוך לשעה 3:40 לפנות בוקר, הסיגו הנאשמים גבול לחנות "לי קופר" בעיר נתיבות בדרך שאינה ידועה למאשימה. במעמד זה, ניגש הנאשם לקופה וגנב מחשב לוח ("טאבלט") ויצא מהחנות. בהמשך, באותו היום סמוך לשעה 5:50, שוב הסיגו הנאשמים גבול בכך שנכנסו לחנות בדרך שאינה ידועה, גנבו 3 מכנסי ג'ינס, 3 זוגות נעליים ושני כובעים ויצאו מהחנות.

3. ביום 4.2.2019 חזר הנאשם מכפירתו בעובדות כתב האישום ובמסגרת הסדר אליו הגיעו הצדדים (לרבות נאשם 2 אשר דיון בעניינו נקבע לדיון במועד מאוחר יותר לאחר תסקיר) תוקן כתב האישום והנאשם כאמור הורשע בעבירות הנ"ל על יסוד הודאתו. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש ונקבע כי כל צד יהא חופשי בטיעונו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש הגישה ב"כ התביעה סרטון על גבי דיסק המתעד את ההתפרצויות בשני בתי העסק [ת/1].

בטיעוניה לעונש (בכתב) עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אירוע בהינתן כי הנאשם התפרץ לשני בתי עסק שונים בפער של ארבעה ימים. לדידה מתחם העונש ההולם את האירוע באישום הראשון צריך וינוע בין 10-20 חודשי מאסר, והמתחם לאירוע באישום השני צריך וינוע בין 8-18 חודשי מאסר, ובתימוכין למתחמים להם עתרה הפנתה לפסיקה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה.

אשר לעונש המאסר שיושת של הנאשם עתרה לעונש ברף התחתון של המתחמים ובאופן מצטבר, ובנוסף עתרה להשית עליו מאסרים מותנים ארוכים ומרתיעים, קנס כספי ופיצוי למתלוננים.

ב"כ המאשימה עמדה על מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים ובכללם הזכות לפרטיות והגנה על ביטחון הציבור ורכושו. הוסיפה לציין בנזק הכלכלי לבתי העסק נוכח גניבת ציוד, סחורה או כסף, ובנזק עקיף בדמות רכישת אמצעי מיגון והעלאת פרמיות הביטוח המגולגל לציבור בכללותו. אשר למידת הפגיעה בערכים אלה נטען כי זו משמעותית בהינתן שהעבירות הכוללות שתי התפרצויות לבית עסק אחד באותו יום ושתי עבירות של הסגת גבול לבית עסק אחר ביום אחר, תוך גניבה מבתי העסק, בוצעו בצוותא חדא באופן שהיה בו להקל על ביצוע המעשים והעלה את סיכויי ההימלטות.

אשר לנסיבותיו האישיות ציינה בעברו הנקי של הנאשם, הודאתו בביצוע העבירות, והוסיפה כי הגם שאין חולק בעובדה שהנאשם ביצע את המעשים בעת שהיה תחת השפעת אלכוהול, אין בכך להצדיק הקלה בעונשו שכן זה נכנס למצב שכרות מבחירה והפנתה בעניין זה לרע"פ 4524/18.

5. אמו של הנאשם, הגיעה מאוקראינה לישראל במיוחד להליך המשפטי המתנהל נגד בנה. ובדבריה ניכר כי היא נרגשת. האם בקשה שלא להכביד בעונשו של בנה אשר מאז עלה ארצה בשנת 2011 לבדו, נשאר לבדו, ללא כתובת מגורים קבועה. מסרה כי אביו נפטר לפני שנים רבות וקרוב המשפחה היחיד בישראל היא דודתו.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש עתר שלא להחמיר עם הנאשם ולהסתפק בימי מעצרו של הנאשם. לדידו יש לקבוע מתחם עונש אחד לשני האירועים בהינתן סמכות הזמנים בין אירוע לאירוע, הקרבה הגיאוגרפית שבין בתי העסק, הדמיון באופן הביצוע ואופי המעשים לרבות הערכים המוגנים שהם פגע הנאשם במעשיו. אשר למתחם העונש ההולם טען כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, הרף התחתון של מתחם העונש צריך ויעמוד על 3 חודשים והפנה לפסיקה במקרים ובנסיבות אשר נטען כי הם דומים ואף חמורים יותר ממקרה דנן, שם נקבעו מתחמי ענישה נמוכים מאלה להם עתרה המאשימה.

בהתייחסו לעבירות ונסיבות ביצוען טען כי אינן חמורות, בהינתן, בין היתר, כי בוצעו באופן ספונטני ללא התארגנות או

תחכום וללא שימוש בכלי פריצה או אמצעים מיוחדים ולמעשה באישום הראשון התמצו בכניסת הנאשם למקום על ידי פתיחת הדלת שהייתה סגורה אך לא נעולה, ואילו באישום השני בכניסה לחנות בדרך שאינה ידועה ללא סימני פריצה ובשים לב שמדובר בהסגת גבול בלבד. הפנה לסרטונים שהוגשו מטעם המאשימה בהם נצפה הנאשם כשהוא מתהלך באיטיות רבה, מתנדנד ונלמד בבירור כי היה תחת השפעת אלכוהול עת ביצע את העבירות המעשים. עוד הפנה שימת לב בית המשפט לכך שהנאשם נצפה נכנס למטבח ומרים מכסי סירים ונראה כי הוא מחפש מזון. ב"כ הנאשם סבר כי אופן ההתפרצות והסגת הגבול לשני בתי העסק לצד הרכוש שנגנב מכל אחד מהם מלמד על מידת פגיעה נמוכה בערכים המוגנים.

בהתייחסו לעונש הנאשם בתוך המתחם ביקש להסתפק בימי מעצרו. בהקשר זה ציין בעובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי אשר הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי. ביקש לתת משקל לנסיבותיו האישיות בהיותו דר רחוב לאחר שעלה ארצה לפני כשמונה שנים בגפו ונמצא ללא סביבה משפחתית תומכת, למעט דודתו, שעמה הוא בקשר רופף.

הנאשם בדבריו הביע צער על מעשיו.

דין

6. בהתאם לתיקון 113 כאשר אין המדובר בעבירה יחידה על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בית המשפט העליון נדרש באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי בבוא בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "הקשר ההדוק":

"ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצר (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

ובהמשך:

"מבחן הקשר ההדוק בוחן את עוצמת הקשר שבין העבירות, ולא את השאלה האם הן ניתנות להפרדה. בהתאם לכך, כאמור, ייתכן כי עברייני יבצע מספר רב של פעולות שניתן להפריד ביניהן, ושהוא אף יכול היה לחדול לאחר ביצוע כל אחת מהן (כך שאין לראות בהן מעשה אחד), אך נכון יהיה לראות בהן חלק מתוכנית עבריינית אחת (ולכן גם אירוע אחד). אני

סבורה כי שימוש במבחן הקשר ההדוק יסייע בהבנייתו של מעשה הענישה, ויחד עם זאת יותיר בידיו של בית המשפט את שיקול הדעת הנדרש לצורך מתן תשובה לשאלה האם יש לראות במסכת העבריינית שלפניו אירוע אחד או מספר אירועים".

סבורתני כי במקרה דידן יש להתייחס לאישום הראשון והאישום השני כאירועים נפרדים ולקבוע לכל אחד מהם את מתחם עונש ההולם בהתאם. ביסוד מסקנתי טענת ב"כ הנאשם לפיה מדובר בביצוע ספונטני (לפחות אחד מהאירועים) ומשמעות הדבר היא שלילת קיומה של תכנית עבריינית אחת רציפה. בנוסף, נגזרת של העדר תכנית עבריינית אחת הינה כי בחינת סמיכות הזמנים, פער של 4 ימים בין האירועים שאינו פער גדול, לא יכול להוות במקרה זה כפרמטר לקיומו של "הקשר ההדוק", כך גם העובדה כי מדובר בבתי עסק שונים (הסעדה מול הלבשה) הממוקמים במקומות שונים, שעות הביצוע שונות מאוד (שעת צהריים מול שעת לפנות בוקר). סיכום הדברים לא ניתן לומר כי האירועים בוצעו כחלק מתכנית עבריינית אחת רציפה.

7. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40 ג(א) לתיקון 113 בחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה. לצורך כך בית המשפט יתחשב **בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; במידת הפגיעה בערך זה; במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות בקשורות בביצוע העבירה.**

8. במעשיו פגע הנאשם במעשיו בערכים אשר נועדו להגן על הזכות לפרטיות, על ביטחון הציבור ורכושו. על הענישה בעבירות מסוג זה עמד בית המשפט ברע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".

עברות הרכוש טומנות בחובן סיכון טבוע להתפתחות אלימה תוך סיכון חיי אדם או שלמות גופו, אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו ו/או לצורך הימלטות המבצעים מעונש. עמד על כך בית המשפט העליון בבש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל**, נב (4) 268:

"מעשים שנועדו לפגוע ברכוש ולשלול רכוש פוגעים בסדרי החברה, פוגעים גם בזכויותיהם היסודיות של יחידה, ובנסיבות מסוימות יש בהם כדי לסכן את ביטחונה של החברה ואת ביטחונה של כל אדם בה. נוסף על כך, עבירות רכוש טומנות בחובן סיכון טבוע כי בתנאים מסוימים הן יבוצעו באלימות ותוך סיכון חיי אדם, או שלמות גופו; אם לצורך השגת הרכוש, אם לשם שמירה עליו, ואם לצורך הימלטות המבצעים מעונש (272א)".

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי מעשי הנאשם בוצעו תחת השפעת אלכוהול ונוכח ההשלכות השליליות של התפתחות התנהגות אלימה תחתיה.

פגיעה נוספת לה יש להידרש בבחינת היקף פגיעתן של עבירות התפרצות לבית עסק, היא בנזקים כלכליים נוספים, בדמות הוצאות כספיות גבוהות למימון אמצעי מיגון לעסק (מערכות אזעקה, סורגים, דלתות ביטחון לרבות התחברות למוקדי ביטחון שונים), אם בשל החשש להתפרצות או ניסיון להתפרצות חוזרת והצורך להחזיר לבעלי העסק את שגרת העבודה. אם לא די בכך, נמצא גם נזקים כלכליים עקיפים הפוגעים בכלל ציבור המבוטחים בדמות העלאת מחירי פוליסות הביטוח.

9. סקירה כללית של מדיניות הענישה בעבירות התפרצות לבנין שאינו דירת מגורים וגניבה מעלה מנעש רחב הנע בין מספר חודשים קצר ועד 24 חודשי מאסר ואף יותר, תלוי בנסיבות ביצוע המעשים ובכלל זאת האם בוצעו בצוותא, בתחום ובעזרת מכשירי פריצה הנזק שנגרם וכדומה. כך נמצא למשל: בעפ"ג 16710-02-17 **אבו עדרה נ' מדינת ישראל** (מחוזי ב"ש) אליו הפנתה המאשימה (אשר נסיבות ביצוע העבירות חמורות מבעניינו) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של התפרצות לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, גניבה, ניסיון גניבה וקשירת קשר לביצוע פשע. באירוע הראשון הנאשם יחד עם אמרים התפרץ לבית עסק על ידי שבירת מנעלי תריס הגלילה בכניסה לחנות וגנב מתוכה סחורה בשווי 6,100 ₪. באירוע השני התפרץ עם אחר תוך שהם רעולי פנים למרכז קניות גדול באמצעות חיתוך מנעול הדלת וגנב סחורה בשווי 2,400 ₪. **בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9-25 חודשי מאסר לאירוע באישום הראשון ומתחם הנע בין 10-32 חודשי מאסר לאירוע באישום השני** וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי, כאמור, דחה את הערעור והותיר את העונש על כנו.

בת"פ 31716-01-16 **מדינת ישראל נ' פרץ** (שלום ב"ש), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בהתפרצות למקום שאינו דירה וגניבה, היזק לרכוש במזיד וגניבה, בכך שהתפרץ לקופת חולים מבעד לחלון מקלט שהיה סגור אך לא נעול ולאחר שמעשיו הפעילו את האזעקה, עקר את מערכת האזעקה מהקיר וגנב מתוך המרפאה 6 מסכי פלזמה. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-12 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, אשר צרף תיק נוסף באשמת גניבה, 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 9794-10-15 **מדינת ישראל נ' טביקאו** (שלום רמלה) הורשע הנאשם בשלושה אישומים בפריצה לבנין שאינה דירה וגניבה בצוותא, בכך שהתפרצו לבית ספר על ידי שבירת סורג החלון וגנבו ציוד בסך 15,000 ₪. באישום שני התפרצו לחנות לממכר פלאפל על ידי הרמת תריס הגלילה וגנבו 500 ₪, ובאישום השלישי התפרצו לגלדריה על ידי הרמת תריס הגלילה וגנבו כסף בסכום לא ידוע ושתי קופסאות סיגריות. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם לאירוע באישום הראשון בין שלושה חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, ולאירועים באישום השני והשלישי קבע מתחם בין 3 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם (בצירוף שני תיקים נוספים), צעיר ונעדר עבר פלילי, 7 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 61023-07-14 **מדינת ישראל נ' יואל בנימין** (שלום ב"ש), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בהתפרצות לבנין שאינו דירה ובגניבה, בכך שהתפרץ לקניון על ידי שבירת ידית הדלת וגניבת מטבעות וסגריות

מדוכנים שונים במקום. בתיק מצורף הורשע בגניבת תיק ובתוכו רכוש מחוף הים בת"א. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בתיק העיקרי הנע בין 4-10 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם עונש כולל של 10 חודשי מאסר כולל הפעלת מאסר מותנה. ערעור הנאשם התקבל בבית המשפט המחוזי אשר הפחית את עונשו ל-9 חודשי מאסר, וזאת לפני משורת הדין ותוך שציין: "למעשה לא מצאנו סיבה 'משפטית' להתערב בגזר הדין שהוטל".

בת"פ 58271-02-14 **מדינת ישראל נ' אמריקז ואח' (שלום י-ם)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם בהתפרצות לבניין שאינו דירת מגורים, גניבה והיזק בזדון, בכך שהתפרצו לחנות מזכרות בשדרות ממילא בירושלים על ידי שבירת חלון הראווה וגנבו מתוכו רכוש בשווי כולל של 5,000 ₪. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשמים 1 ו-2, נעדרי עבר פלילי - 6 ו-5 חודשי מאסר בהתאמה, אשר ירוצו עבודות שירות.

בת"פ 13469-06-13 **מדינת ישראל נ' לשצינסקי (שלום פ"ת)**, הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהתפרצות למבנה של חברה וגניבה. הנאשם התפרץ בצוותא חדא למבנה של חברה שהייתה סגורה באופן שניתן להיכנס באמצעות כרטיס עובד, כאשר האחר פתח את לשונית הדלת ואיפשר את כניסתם. השניים נכנסו בשעות פעילות החברה וגנבו ציוד מחשבים וסלולר. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 8 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

10. אשר לענישה הנוהגת בעבירות של הסגת גבול וגניבה נמצא כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר. כך בת"פ 32482-12-15 **מדינת ישראל נ' יוסף חוג'יראת (שלום קריות)** הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהסגת גבול פלילית וגניבה, בכך שהסיג גבול למוסך על ידי כניסה דרך דלת שירות שהייתה פתוחה וגנב מברגה בשווי 1,200 ₪. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, 6 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת מאסרים מותנים.

ובת"פ 56657-09-14 **מדינת ישראל נ' ש' ל' (שלום ת"א-יפו)** הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בהסגת גבול פלילית, גניבה והיזק לרכוש במזיד בכך שהסיג גבול לדוכן על ידי שבירת מנעולי דלתות האחסון, גנב סחורה בשווי 3,000 ₪. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה ועד 8 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, 6 חודשי מאסר ובנוסף הפעיל מאסר מותנה שעמד לחובת הנאשם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים

11. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בשני האירועים היא אינה גבוהה. המדובר בביצוע עבירות רכוש בצוותא חדא כשבאירוע הראשון (אישום הראשון) נמצא כי ההתפרצות בוצעה למסעדת "המקסיקני" ביום שבת בשעות הצהריים. צפייה בסרטון מצלמות האבטחה מעלה כי מדובר במסעדה הממוקמת בשדרת חנויות, בסמוך לכביש ראשי בעיר נתיבות כאשר עוברי אורח נצפים מטיילים שם מעת לעת. דרך ההתפרצות מסתכמת בפתיחת דלת הכניסה האחורית אשר לא הייתה נעולה, ללא הסתייעות בכלי פריצה וללא כל תחכום, אם כי לא ניתן להתעלם מכך שזו בוצעה לאור יום ומצביעה על תעוזה אצל הנאשם לרבות הגברת הסיכון

להתלקחות אלימה הנובע מהאפשרות כי עוברים ושבים ינסו למנוע את ההתפרצות או להביא להפסקת ותפיסת הנאשם.

מעשי הנאשם כאמור, מוסיפים ומחמירים בהינתן כי לאחר התפרצותו בפעם הראשונה למסעדה וגניבת סכום של 1500 ₪ מאחת הקופות, בהמשך אותו יום, כעבור מספר שעות, יחד עם נאשם 2 שב ומתפרץ למסעדה כשבפעם זו פונה למטבח המסעדה וגונב משם סכיני מטבח. יוצא איפה כי גם אם נקבל טענת ב"כ הנאשם כי מדובר באירוע ספונטני, ככל שהדבר נוגע להתפרצות בשעת הצהריים, הרי שלא יכול להיות חולק כי ההתפרצות החוזרת של הנאשם יחד עם שותפו לעבירות כעבור כמה שעות, סמוך ל17:30 למסעדה, אינה ספונטנית, אלא פרי של תכנון בין השניים לחזור למסעדה על מנת לגנוב רכוש נוסף כפי שנעשה בפועל.

באירוע השני שהינו הראשון מבחינה כרונולוגית, הסיג הנאשם גבול יחד עם נאשם 2 לחנות "לי קופר" בעיר נתיבות, בדרך שאינה ידועה ובהעדר כל טענה מצד המאשימה לשימוש בכלי פריצה רגילים או ייחודים לצורך הכניסה לחנות. בשונה מהאירוע באישום הראשון, הסגת הגבול והכניסה לבית העסק מתבצעים בשעה 13:40 לפנות בוקר. הנאשם נצפה כשהוא לבוש בקפוצ'ון מנתק את מחשב הלוח (הטבלט) מהמטען ולוקח אותו.

בהמשך, וכמאפיין דומה לאירוע באישום הראשון, מעשי הנאשם כאמור מחמירים בהינתן כי כעבור כשעתיים, יחד עם נאשם 2 חוזר לחנות, והשניים מסיגים גבול ונכנסים בדרך עלומה, משוטטים בחנות, נוטלים ב פרטי לבוש והנעלה ויוצאים.

בגדרי השיקולים לקולא אביא בחשבון כי עבירת ההתפרצות למסעדה בוצעה בדרך של פתיחת דלת הכניסה שלא הייתה נעולה וללא שנגרם נזק לרכוש במקום ואשר לעבירה של הסגת גבול לחנות אביא בחשבון כי לא נגרם נזק לרכוש במקום. אביא בחשבון לקולא וביחס לשני האירועים את העובדה כי העבירות לא בוצעו באמצעים מיוחדים או מתוחכמים ואשר נראה כי לא קדמו להם תכנון תכנון קפדני או התארגנות מיוחדת (שאחרת מדוע מצאו הנאשמים לחזור בכל פעם לזירת האירוע על מנת ליטול רכוש נוסף) .

בגדרי השיקולים לחומרא אביא בחשבון ביחס לשני האירועים כי העבירות בוצעו בצוותא חדא, מה שיש בו להקל על מימוש המעשה הפלילי ולהקשות על הגילוי לרבות הקלה להימלטות בשעת צורך.

האירועים והעבירות בגדרם בוצעו בהפרש של מספר ימים, תוך חזרת הנאשם עם נאשם 2 לזירת האירוע בכל אחד מהאירועים על מנת להוסיף לגנוב מהרכוש שבנמצא, מבלי שעצר להרהר במעשיו הגם שהייתה לו הזדמנות ולא אחת לעשות כן.

אביא בחשבון את חלקו המלא של הנאשם בביצוע העבירות בשני האירועים.

ביחס לשני האישומים אביא בחשבון בבחינת הנזק הממשי שנגרם מעצם הגניבות לשני בתי העסק.

בבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע המעשים אביא בחשבון כי בעת ביצוע הנאשם דר רחוב ונעדר כל מקור פרנסה ונצפה בסרטוני מלצמות האבטחה במסעדת המקסיקני, בין היתר, פותח סירים.

אשר למידת שליטתו של הנאשם בעת ביצוע העבירות יוער כי הגם שאין חולק כי הנאשם באירוע שבאישום הראשון היה תחת השפעת אלכוהול, אין חולק כי מדובר במי שנמצא במצב אליו נכנס מבחירה חופשית ורצון ולא רק זאת, אלא שבעובדה שהנאשם ידע לגשת לקופה, לפתוח אותה ולגנוב את הכסף שבתוכה, וחזר כעבור כשעתיים למסעדה התפרץ לתוכה באותה דרך והוסיף לתור אחר מה לגנוב וגנב, מלמדת כי השפעת האלכוהול לא באמת גרעה מרצונו, יכולתו והבנתו.

מכל אלה הדברים, לאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת ולמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנני לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון **הנע בין 6 - 18 חודשי מאסר בפועל**, ומתחם העונש ההולם בגין האישום השני הנע בין מספר קצר **מאסר קצר אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

קביעת העונש בתוך המתחם

12. התאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובמידה בה הן מתקיימות, זאת ככל שיסבור כי יש לתת להן משקל בנסיבות המקרה.

הנאשם שנותן את הדין היום, הוא רווק, בן 35 נעדר עבר פלילי.

לחומרא אביא בחשבון שיקולי הרתעת הרבים בשים לב לנפישות העבירות, וינתן משקל לצורך בהרתעת הנאשם נוכח החזרתיות שאפיינה את מעשיו בגדרי האירועים הנ"ל ובשים לב למצבו הכלכלי, כמגברי סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, אביא בחשבון את הודאתו בביצוע העבירות כדי ללמד על נטילת אחריות מלאה ולחיסכון בזמן שיפוטי יקר. לקולה אביא בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולכך שזהו מעצרו ומאסרו הראשון.

לקולא אביא בחשבון את נסיבות חייו ואת המצוקה הכלכלית הקשה עמה הוא מתמודד, כמו גם את העובדה שלמעט דודתו אשר עמה הקשר רופף, אין לו משפחה בישראל ומאז שעלה ארצה לפני כשמונה שנים הוא נעדר סביבה משפחתית תומכת חומרית ורגשית ועד כדי שנעדר הוא קורת גג ובית.

הואיל ובתיק זה המניע לביצוע המעשים הינו בצע כסף והשגת רווח קל היה מקום להטיל עיצום כספי. עם זאת, בהביאי

בחשבון את מצבו הכלכלי כאמור, ולפנים משורת הדין איני עושה כן ואסתפק בעיצום כספי עתידי כגורם הרתעתי נוסף.

13. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט, לאחר שקבע מתחם נפרד לכל אירוע, לגזור עונש נפרד לכל אחד מהם או עונש כולל לכל האירועים. בעניינו של הנאשם שלפניי אני מוצאת לנכון לגזור עונש אחד כולל ובכך יינתן משקל נוסף לטיעוני ההגנה ומבלי לחתור תחת המתחמים שמצאתי לנכון לקבוע במקרה זה.

14. **סוף הדברים**, לאחר שקלול מכלול השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9.5 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירות רכוש מסוג עוון;

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו לבל יעבור עבירות רכוש מסוג פשע;

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 3,00 ₪ להימנע מלעבור עבירות רכוש, וככל שלא יחתום על התחייבות כאמור, יאסר למשך 7 ימים.

ניתן צו כללי להשמיד, לחלט את המוצגים לרבות השבתם לבעליהם לפי שיקול דעת.

17 אפריל 2019